

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, oberoende av vad i artikel 13 härovan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificerat den nya, reviderade konventionen.

Artikel 16.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

2. Rekommendation (nr 47) angående semester.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

som av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 4 juni 1936 till sitt tjugonde sammanträde och beslutit antaga vissa förslag angående semester, vilken fråga utgör andra punkten på dagordningen för sammanträdet, samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager denna, den tjugofjärde dagen i juni år ett tusen nio hundra trettiosex efterföljande rekommendation, som skall benämnas »rekommendation angående semester, 1936»:

Konferensen,

som antagit ett förslag till konvention, vilken tillförsäkrar arbetstagarna årlig semester,

som anser, att semesterns ändamål är att bereda arbetstagarna tillfälle till vila, rekreation och utveckling av deras anlag,

som anser, att det antagna konventionsförslaget angiver de minimikrav, som varje semestersystem måste motsvara, och

som anser det vara önskvärt att mer i detalj behandla sätten för systemets tillämpning.

hemställer till varje medlemsstat att beakta efterföljande regler:

1. (1) Den för uppkomsten av rätt till semester fordrade oavbrutna utövningen av tjänsten bör icke påverkas av avbrott, som orsakas av sjukdom eller olyckshändelse, familjetilldragelser, militärtjänst, utövande av medborgerliga rättigheter, förändringen i ledningen av det företag, vari arbetstagaren är anställd, eller tidvis återkommande ofrivillig arbetslöshet, som icke överskrider viss angiven begränsning, allt för såvitt arbetstagaren återgår till sin tjänst.

(2) Beträffande anställning, där arbetet icke fortgår regelbundet hela året, bör villkoret om oavbruten tjänst anses fyllt, då arbetstagaren fullgjort arbete visst antal dagar under en bestämd tidrymd.

(3) Semester bör vara intjänad efter ett års arbete vare sig hos samma eller flera arbetsgivare. Varje regering bör vidtaga verksamma åtgärder till förebyggande, att de av semestern föranledda kostnaderna komma att drabba enbart den senaste arbetsgivaren.

2. Ehuru det kan vara lämpligt att i undantagsfall medgiva uppdelning eller överförande till ett följande år av semester, bör det tillses, att sådant

medgivande icke motverkar semesterns ändamål att möjliggöra för organismen att återhämta under årets lopp förlorade kropps- och själskrafter. I andra fall bör uppdelningen, utom under helt exceptionella förhållanden, begränsas till två perioder, av vilka den ena icke må understiga den föreskrivna minimitiden.

3. Det är önskvärt, att semesterns förlängning i förhållande till tjänstetiden börjar så tidigt som möjligt och inträder med regelbundna mellantider, så att ett visst minimum uppnås efter ett visst antal år, t. ex. tolv arbetsdagar efter sju års tjänst.

4. Det rättvisaste sättet för beräkning av lönen åt arbetstagare, som helt eller delvis avlönas efter avkastningen eller per styck, består i att beräkna den genomsnittliga arbetsförtjänsten under en någorlunda lång tidrymd, varigenom variationerna i avlöningen utjämnas.

5. Det är önskvärt, att medlemsstaterna måtte taga under övervägande, om ej, till underlättande under en period av fysisk utveckling av övergången från skollivet till det industriella livet, ett förmånligare system borde införas för unga personer och lärlingar under aderton år.

3. Förslag till konvention (nr 54) angående årlig semester för sjömän.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 6 oktober 1936 till sitt tjugoförsta sammanträde,

och beslutit antaga vissa förslag angående semester för sjömän, vilken fråga utgör femte punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt bestämt, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager denna, den tjugofjärde dagen i oktober år ett tusen nio hundra trettiosex efterföljande förslag till konvention, som skall benämnas »Semester- (sjöfarts-) konventionen, 1936»:

Artikel 1.

1. Denna konvention äger tillämpning å befälhavare, annat befäl och manskap samt radiotelegrafister i tjänst hos bolag för radiotelegrafi å sjögående fartyg i allmän eller enskild ägo, vilka äro registrerade inom territorier, för vilka denna konvention gäller, samt nyttjade i handelssjöfart för transport av last eller passagerare.

2. Den nationella lagstiftningen skall bestämma, när ett fartyg med hänsyn till tillämpningen av denna konvention skall anses såsom sjögående.

3. Konventionen äger icke tillämpning å:

a) personer anställda å fartyg, som nyttjas till fiske, valfångst eller liknande ändamål eller till därmed omedelbart förbunden verksamhet;

b) personer anställda å fartyg, vilkas besättning uteslutande består av medlemmar av redarens familj, sådant detta begrepp bestämts av den nationella lagstiftningen;

c) personer, som icke äro avlönade för sin tjänst eller endast uppbära nominell lön eller avlönas uteslutande med andel i vinsten;

d) personer, som arbeta uteslutande eller huvudsakligen för egen räkning;